

ΣΑΛΠΙΓΞ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΑΡΩΤΕΑ.

Εν Κύπρω σελήνια 8.
Εν τῷ ἔξωτερικῷ " 10.

Ἐκδότης καὶ συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ.
EDITOR S. HURMURUZIOS.
Γραφεῖον καὶ τυπογραφεῖον «ΣΑΛΠΙΓΞ»
ἔδος BLONDEL ἀρ. 5.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ καὶ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.
Τὰ μὴ δημοσιεύμενα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Η ΑΦΑΙΡΕΣΙΣ ΤΩΝ ΟΠΛΩΝ.

§

Ἐσχάτως ἤρξατο ἐφαρμοζομένη ἡ ἰδέα τῆς ἀφαίρεσεως τῶν ὀπλῶν εἰς τινὰ Ἐπαρχίαν, ὡς δὲ πληροφοροῦμεθα θὰ γενικευθῆ τὸ μέτρον. Ἐπὶ τούτῳ ἐκφέρομεν καὶ ἡμεῖς ἐνταῦθα τὴν γνώμην μας.

Τὸ νὰ φθάσῃ κυβέρνησις τις εἰς τοιοῦτο σημεῖον, εἰς τοιαύτην κακόηχον ἀποφασίν ν' ἀφαιρέσῃ τὸν λαὸν ὃν διοικεῖ τὰ ὄπλα σημαίνει, ἢ ὅτι ἡ ἐγκληματικότης καὶ ἡ βαρβαρότης ἀφίκοντο εἰς ὑψιστὸν σημεῖον, ἢ δὲ Κυβέρνησις, ἐξαντλήσασα πᾶν ἄλλο μέτρον πρὸς περιορισμὸν τοῦ κακοῦ, τοῦτο μόνον πλέον ἐθεώρησε σωτήριον, ἢ ὅτι προβλέπονται σημεῖα ταραχῶν καὶ ἐξεγέρσεων ἐκ μέρους τοῦ δυσχερεστημένου λαοῦ. Τὸ τελευταῖον τοῦτο, μ' ὅλα τὰ παράπονα τῶν Κυπρίων εἶνε ἐντελῶς ἀνύπαρκτον ἐν Κύπρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπεται καὶ νὰ τὸ σκερθῆ τις. Ἄρα ὑφίσταται τὸ πρῶτον.

Ὅτι ἡ ἐγκληματικότης καὶ ἡ πρὸς τὸ κακοῦργεῖν ροπὴ πολλαπλασιάζεται ὀσημέραι εἶνε καταφανές· ἐάν ὅμως ἐξετάσωμεν καλῶς, θὰ ἴδωμεν ὅτι αἱ κλοπαὶ κυρίως πολλαπλασιάζονται, οἱ δὲ φόνοι εἶνε ἀποτελέσματα ἐκδικήσεων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον. Ἐάν διερευνήσωμεν τὰ αἷτια τῶν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ μας τοῦλάχιστον γενομένων φόνων, θὰ εὔρωμεν ὅτι ὅλοι σχεδὸν οἱ φονευθέντες διέπραξαν τι κακὸν ἢ προσβλητικὸν ἐναντίων ἄλλων, οἵτινες θεωροῦνται ὡς οἱ αὐτουργοί, ἢ οἱ ἐνεργοὶ τοῦ φόνου. Ἐν τούτοις ὅμως τὸ κακοῦργημα γίνεται, οὐδὲ σκοπὸν ἔχομεν βεβαίως νὰ δικαιολογήσωμεν αὐτὸ, ἀλλ' ἡ παρατήρησις αὕτη δὲν πρέπει καὶ νὰ διαλάβῃ τοὺς τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ ἐπιδιώκοντας. Ἐπίσης ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε καὶ τοῦτο ὅτι σήμερον, φόνοι κυρίως, γίνονται περισσότεροι ἢ ἐπὶ Τουρκίας.

Ἄφου λοιπὸν δι' ἓνα ἢ δι' ἄλλον λόγον ἐπολλαπλασιάσθῃ τὸ ἐγκλημα, δέον νὰ ἐξετασθῇ ἂν ἡ Κυβέρνησις μετεχειρίσθῃ ὅλα τὰ ἄλλα μέσα πρὸς περιστολὴν τοῦ κακοῦ, διότι, ὡς εἶπομεν, ἡ ἀφαίρεσις τῶν ὀπλῶν εἶνε πλέον τὸ ἔσχατον μέτρον. Διὰ τοῦ μέτρου τούτου δὲν περιστέλλεται ριζηδὸν ὁ κακοῦργος, δὲν ἀναχαιτίζεται τὸ ἐγκλημα· ἀφαιρεῖται μόνον τὸ ὄργανον δι' οὗ τὸ κακοῦργημα γίνεται, ἀλλ' ὁ κακοῦργος ἀργεῖ ἀρά γε νὰ βάλῃ

εἰς ἐνέργειαν ἄλλο ὄργανον πρὸς ἐξάσκησιν τοῦ ἔργου του;

Ἡ Κυβέρνησις δέον δι' αὐτοῦ τοῦ νόμου νὰ παιδαγωγῆται π. χ. τὸν κλέπτην νὰ μὴ ἀφαιρῇ τὴν ζήτην περιουσίαν μέσω τῆς ὁποίας εὔρισκεται, καὶ οὐχὶ νὰ διατάτῃ νὰ ἀφαιρῆται ἡ περιουσία διὰ νὰ ἐγκαταλειφθῇ μόνος ὁ κλέπτης ὥστε νὰ μὴ εὔρισκε τι νὰ κλέψῃ. Δέον ὁ κακοῦργος νὰ ἔλθῃ εἰς θέσιν νὰ φοβῆται νὰ κόμῃ τὸ κακοῦργημα καὶ οὐχὶ νὰ τὸν ἀφαιρῆται μόνον τὸ μέτρον τοῦ ὁποίου πρὸς τὸ παρὸν κάμνει συνεχέστερον χρῆσιν. Τὸ τοιοῦτο δὲν θεραπεύει νομιζομεν ριζηδὸν τὸ πρᾶγμα.

Δὲν κατώρθωσε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ καταστήσῃ σεβαστὸν τὸν νόμον τὸν τιμωροῦντα τὸ ἐγκλημα. Δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν περισταλτικὸν τοῦ νόμου χαλινὸν, δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιβάλλῃ τὸν πρὸς τὸν νόμον σεβασμὸν καὶ... ἀφου ἐσωτερικῶς τὸ νόσημα δὲν ἐθεραπεύθη, ἐνεργεῖται ἤδη ἐξωτερικῶς τις ἐπάλειψις, καυτηριασμὸς τις, ὅστις θὰ δεῖξῃ μὲν πρὸς ἐπίφασιν ἐπουλωμένην τὴν πληγὴν, ἀλλ' αὕτη ὑποβόσκουσα ὑποδοριῶς θ' ἀπειλήσῃ νέαν ἐκρηξίν, νέαν ἐξοδὸν ἐν ἄλλῳ ἐδάφει.

Δὲν κατωρθώθη λοιπὸν νὰ διδαχθῇ ὁ παῖς ὅτι ἡ μάχαιρα δύναται νὰ τὸν πληγώσῃ, ἀφαιροῦμεν τὴν μάχαιραν. Ἔστω καὶ τοῦτο, ἀλλὰ πῶς;

Ἐν τίνι ἀρά γε τρόπῳ θὰ κατορθώσῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφαιρέσῃ τὰ ὄπλα παρ' ὅλων καὶ νὰ ἐπιτρέψῃ μόνον εἰς τοὺς τιμίους καὶ ἡσύχους νὰ ἔχωσι τοιαῦτα;

Ἐρωτᾷ τὸν μουκτάρην ἢ τοὺς ἀζάδες χωρίου τινὸς ἐάν ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα δύνανται νὰ ἔχωσιν ὄπλον χωρὶς νὰ βλάψωσι τινὰ. Πρῶτον, ὁ μουκτάρης ἢ οἱ ἀζάδες ἀδύνατον νὰ δώσωσιν ἀληθῆ σημεῖωσιν τῶν ὑπόπτου διαγωγῆς ἀνθρώπων, διότι ἐάν τὸ τοιοῦτο ἦτο δυνατόν νὰ κάμωσι, χωρὶς νὰ διακινδυνεύσῃ ἡ ζωῶν, θὰ ἐδίδον μέχρι τοῦδε πολλὰς τοιαύτας σημειώσεις, καὶ ἀκριβεῖς κατ' αὐτῶν μαρτυρίας θὰ κατέθετον περιστάσεως τυχούσης.

Δεύτερον, ὁ κακοῦργος ἢ ὁ μελετῶν κατὰ νοῦν τὸν φόνον τινὸς, δύναται νὰ ἔχῃ ὄπλον χωρὶς νὰ δύναται ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸ ἀνακαλύψῃ, διότι ἀφου δὲν σέβεται τὸν νόμον τὸν ἀπαγορεύοντα τὸν φόνον καὶ φονεύει, δὲν θὰ σεβασθῇ βε-

βαίως τὸν νόμον τὸν ἀπαγορεύοντα τὸ ὄπλον διὰ νὰ μὴ λάβῃ τὸ ὄπλον καὶ φονεύσῃ.

Τρίτον, καὶ ἐάν κατορθωθῇ τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον, ὅπερ ἀπίστευτον, ὁ κακοῦργος δύναται νὰ λάβῃ τὸ ὄπλον ἐνὸς συγγενοῦς του, ἐνὸς φίλου τοῦ ἀδειούχου, νὰ διαπράξῃ τὸ κακοῦργημα του καὶ νὰ φέρῃ ἀμέσως τὸ ὄπλον εἰς τὴν θέσιν του.

Τέταρτον, πόσα ἀρά γε ἄτοπα θὰ συνεπιφέρῃ μία τοιαύτη πράξις; Πᾶς τίμιος διὰ νὰ ἔχῃ ὄπλον πρὸς ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς του πρέπει νὰ ἔχῃ ἄδειαν, δι' ἣν βεβαίως θὰ πληρόνῃ· ἐκτὸς ἐάν σκοπεύῃ ἡ Κυβέρνησις νὰ ἀφαιρέσῃ παρ' ὅλων ἐν γένει τὰ ὄπλα, ἀλλὰ καὶ τότε οἱ τίμιοι καὶ ἡσυχοὶ μόνον θὰ μείωσιν ἀνεὺ ὀπλων· οἱ κακοῦργοι δὲν θὰ στερηθῶσι τούτων. Τὸ τοιοῦτο δὲ, εἶνε λίαν ἄτοπον, καθότι τότε θὰ ἀφαιρεθῶσι τὰ ὄπλα ἀπὸ τῶν τιμίων μόνον καὶ ἡσυχῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἔχουσι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς των ἐν μικρὸν ἢ μέγα ὄπλον, τοῦ ὁποίου οὐδέποτε μὲν κάμνουσιν χρῆσιν, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῦ ἔχουσι κάπως ἐστηριγμένας τὰς ἐλπίδας των ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἐνοχληθῶσι κατ' οἶκον, ἐνῶ οἱ κακοῦργοι καὶ οἱ κλέπται θαρραλεώτερον τότε θὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς τὸ ἔργον των.

ΚΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΖΙΝΖΙΠΙΕΝ:

—:«»:

Ἔρχομαι πάλιν νὰ ζαλίσω κομμάτι τοὺς βουλευτάς μας. ἀλλ' ὄσην ἀκράσιν μοῦ δίδου τόσοι... νὰ μείνουσιν. Τέλος πάντων ὅμως ἔχομεν πόνον καὶ πρέπει νὰ τὸν φανερόνωμεν διὰ νὰ εὔρεθῇ τὸ ἱατρικόν.

Μέσα 'ς τόσα πολλά τὰ ὁποῖα σκέπτονται νὰ κάμωσι βέβαια φέτος καὶ τόσα πολλά ποῦ ἐσχεδιάσαν βέβαια ἀπὸ τώρα, ἔβαλαν ἀρά γε καὶ τὸ περὶ Ζινζιριε ζήτημα; Αὐτὸς ὁ βάρβαρος φόρος πότε ἀρά γε θὰ λείψῃ διὰ νὰ ἀπαλλαγθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ἐλείνουσ τοὺς πελάδες τοῦ μετρήματος εἰς ἐποχὴν ὅπου τὸ κρασί μας δὲν πρέπει νὰ ταραττεται; Πότε θὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν μας ἐκεῖνος ὁ ὑπάλληλος διὰ νὰ μπορούμεν κ' ἡμεῖς νὰ θεωροῦμεν τὴν δουλειάν μας ὅποτε θέλομεν καὶ εἰς ὅποιον ὥραν εὔρωμεν καιρὸν;

Πότε νὰ λείψῃ αὐτὸ τὸ κακὸν διὰ τὸ ὁποῖον συμβαίνει πολλὰς φορές νὰ πληρώσωμεν βαρέα πρόσιμα;

Δὲν ὑπάρχει ἀρά γε ἄλλος τρόπος ν' ἀπαλλαγθῶμεν, ἂν ὄχι τοῦ φόρου, ἀφου δὲν θέλει ἡ Κυβέρνησις νὰ τὸν ἀφήσῃ, τοῦλάχιστον ἐκείνων ὄλων τῶν μπερδευμάτων, ποῦ μᾶς προσέ-

χουν πάντοτε και μᾶς καταδιώκουν πάντοτε σαν κλέπτας; Δὲν εἶνε δυνατόν νὰ βρισθῇ αὐτὸς ὁ φόρος μὲ ἕνα ἄλλον τρόπον;

Νομίζω ὅτι ὁ φόρος αὐτὸς δὲν ὁμοιάζει μὲ τὴν δεκατεῖαν, διὰ νὰ ἐξετάζηται κάθε ὥραν τὸ προϊόν και πάνω ἐς τὸ ποσὸν αὐτὸ νὰ γίνε-ται ἡ ἀναλογία τί πρέπει νὰ δώσῃ ἕκαστος. Ἐμποροῦτε νὰ ρυθμισθῇ τὸ πρᾶγμα μὲ ἕνα ἄλλον τρόπον χωρὶς οὐδ' ἡ Κυβέρνησις νὰ χά-ση τίποτε—(διότι ἐμάθομεν πλέον ὅταν σκε-πώμεθα διὰ τὸν ἑαυτὸν μας τίποτε, πρῶτον νὰ βάλωμεν τὸ συμφέρον τῆς Κυβερνήσεως) οὔτε λοιπὸν ἡ Κυβέρνησις νὰ ζημιωθῇ, οὔτε ἡ-μεῖς νὰ ἔχωμεν κατ' ἔτος ἐκεῖνα τὰ ἄπειρα μπερδεύματα και ἐκεῖνα τὰ ἄπειρα πρόστιμα ἀ-πὸ ἀσήμαντα πρᾶγματα. Ὅπως ἡ Κυβέρνησις θέλει νὰ μᾶς πάρῃ τὰ ὄπλα, ὄηλ. τὸ μέσον ἐ-κείνο δι' οὗ ἀτακτοῦμεν, πρέπει και σεις, ἀγα-πητοὶ βουλευταὶ νὰ σηκώσητε ἀπὸ τὴν μέσην τὰς ἀφορμὰς ἐκεῖνας, διὰ τὰς ὁποίας πληρονο-μεν πρόστιμον. Πρέπει πρὸς Θεοῦ νὰ προσπα-θῶμεν ν' ἀπαλαττώμεθα ὁλονὲν τῆς ἐπιβλέψε-ως τῶν ὀπαλλήλων τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἔργων μας.

Ἀπὸ τὰ ὄρη.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τέσσαρες ἀπόπειραι πυρκαϊῶν δασῶν ἐγένοντο ἀπὸ τῆς 25 Ὀκτωβρίου μέχρι σήμερον. Τὴν 25 Ὀκτωβρίου ἐτέθη πῦρ εἰς τὴν καλουμένην «παλιὰν χώραν» τοῦ Τρωόδου, ὅπερ ἐγκαίρως ἐσβέσθη ὑπὸ τῶν δασυνόμων. Τὴν 29ην τοῦ αὐτοῦ ἐτέθη πῦρ εἰς μέρος καλούμενον «μάνδραν τῆς Τρωοδιτίσης» ὅπερ κατέστρεψε περὶ τὰ 500 πεῦκα. Τὴν 1 Νοεμβρίου ἐτέθη πῦρ εἰς 13 διάφορα μέρη τοῦ δάτους Λοβα-ρᾶ, ὅπερ και πάλιν εὐτυχῶς προῦλαβον οἱ δασοφύλακες διὰ δραστηριωτάτης ἐνερ-γείας 32 μόνον ἀνθρώπων. Τὴν αὐτὴν ἐ-τέθη πῦρ εἰς τὸ δάτος Προδρόμου, ὅπερ και πάλιν κατεσβέσθη. Ἄξιοι παντὸς ἐπαί-νου εἶνε πραγματικῶς οἱ δασοφύλακες τοῦ διαμερίσματος τούτου. Πότε πλέον πρὸς Θεοῦ θὰ ἀποβάλωσιν οἱ ἀνόητοι χωρικοὶ τὴν κακοῦργον ταύτην ἔξιν τοῦ νὰ πυρπο-λῶσι τὰ σωτήρια διὰ τὸν τόπον δάση; Πότε ἄρα γε θὰ χωρήσῃ εἰς τὴν κεφα-λήν των ὅτι ἡ καταστροφή τῶν δασῶν εἶ-νε συγγρόνως και ἡ καταστροφή των;

Ἐντὸς τοῦ τελευταίου ὀκταήμερου κα-τέπεσαν βροχαὶ σποραδικῶς εἰς διάφορα μέρη τῆς νήσου.

Αὔριον μετὰ τὸ Εὐαγγέλιον ὀμιλήσει ὁ Ἱερολ. κ. Κύριλλος Βασιλείου ἐν τῷ ναῷ Ἀγ. Νάπας.

Ἀπὸ τινος ἡ «Βηθλεὲμ» κατέστη ὀρ-μητήριον ὀρνιθοκλεπτῶν και ἐνδυματοκλε-πτῶν. Ἀλλ' ὄχι ἡ Βηθλεὲμ τῆς Ἱερουσα-λήμ· ἡ παράλληλος τῆς ὁδοῦ μας «Ἱε-ρουσαλήμ» ὁδὸς, καλούμενη «Βηθλεὲμ»,— διότι ἠτύχησαμεν ἡμεῖς ἐδῶ βουλήσει Ἀγ-γλων νὰ ἔχωμεν Ἱερουσαλήμ και Βηθλε-εμ.—Οἱ προσκυνηταὶ λοιπὸν τῆς ἰδικῆς μας Βηθλεὲμ και Ἱερουσαλήμ λατρεύουν τὰς

ὀρνίθας και τὰ ἐπὶ τῶν σχοινίων ἀπλοῦ-μενα φορέματα.

Ἐχομεν και Ἱερωνύμας ἤδη ἐν Λεμησῶ περιφερομένας τὴν νύκτα ἐν τοῖς ὁδοῖς και τρεχούσας μετ' ἀγρίων φωνῶν. Δὲν ὑπάρχει ἄρα γε δι' αὐτὰς σωφρονιστήριον;

Τὸ ἐν Ἑλλάδι ἐκδιδόμενον ἀξιολόγον εἰκονογραφημένον περιοδικὸν «Ἀπτιδὸν Μουσεῖον» κατεχώρησεν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ-μῷ 11 φυλλαδίῳ του τὴν βιογραφίαν τοῦ ὀλοιδίμου Μητροπολίτου Χρυσάνθου μετ' ἐπιτυχῶς εἰκόνας.

Ἐν τῇ ἀξιολόγῳ ἐφημερίδι «Ἀρμονία» Σμύρνης, ἡμερομηνίας 18 Ὀκτωβρίου 90 μεταξύ τινων ἄλλων πληροφοριῶν, ἀς ἔ-χει περὶ τοῦ Ἀγίου Ὁρους, ἀναγνωστρο-μεν και τὰ ἑξῆς:

Ἐτερος μοναχὸς ἐκ τῆς Μονῆς τοῦ Τι-μίου Σταυροῦ τῆς Κύπρου διαπραγματεύθη μετὰ τῆς ἀκίτης τοῦ προηγουμένου Π. Π. Ση-τήριος 600 λίρας, τὴν πώλησιν Σταυροῦ περιέχοντος Τιμιον ἔκλον, ἀλλὰ τῶν Ρώσ-σων μὴ δόντων πλέον τῶν 100 ἐμισπιώ-θη εὐτυχῶς και ἡ πώλησις τοῦ χειμηλίου τούτου.

Τίς ἄρα γε ὁ κλέπτης οὗτος, ὅστις ὑ-πὸ ἐνδυμα Μοναχοῦ κατώρθωσε νὰ ἀ-παταῖ τὴν Ἑκκλησίαν; Ἀνάγκη ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος νὰ ζητήσῃ και λαβῆ πληρο-ρίας ἐξ Ἀγίου Ὁρους περὶ τοῦ πρᾶγμα-τός και περὶ τοῦ προσώπου τούτου, διὰ νὰ γνωσθῇ τίς οὗτος και ἐὰν πράγματι δὲν κατώρθωσε νὰ πωλήσῃ τὸ ἱερόν κει-μήλιον.

Τελουμένων αὔριον Κυριακὴν, ὥρα 1 μ. μ. ἐν τῷ ναῷ Ἀγίας Νάπας τῶν γάμων τῶν τέκνων ἡμῶν,

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ Κ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ και

ΛΑΜΠΡΟΥ Γ. ΛΑΜΠΗ

Παρακαλεῖσθε νὰ τιμῆσητε αὐτοὺς διὰ τῆς παρουσίας σας.

Ἡ παροῦσα θεωρηθῆτω και ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλη-σις.

Οἱ γονεῖς ΚΩΝ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ Γ. ΛΑΜΠΗΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ ἐν Λεμησῶ Κύριοι Ἐμποροὶ, οἱ ἐνεργοῦντες ἀποστολὰς προ-ϊόντων ἐκ Κύπρου διὰ Γαλλίαν ὅτι ὀφείλουσιν ἀπαραιτήτως νὰ ἐφοδιάζωνται μὲ πιστο-ποιητικὰ παραγωγῆς ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Προ-ξενικοῦ Πρακτορείου τῆς Γαλλικῆς Δημό-κρατίας, ἄλλως θὰ ὑποβάλλωνται ἐν Γαλ-λίᾳ εἰς πληρώμην βαρέος δασμοῦ.

Ἐκ τοῦ ἐνταῦθα Προξενικοῦ Πρακτο-ρείου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

1. Κατηγορούμενος Ἀριστείδης Λιατῆ ἐκ Πισσουρίου ἐπὶ κλεπταποδοχῇ βετίου κρέατος καταδικάσθη εἰς 18 μῆνας φυλάκισιν και τὰ ἔξοδα.
2. Καρὰ Χασάν Ἀπουλλᾶ ἐξ Αὐδήμου, ἐπὶ ποροβολῆσει κατὰ τῆς Ἀλιέ-Χαλήλ, μὲ πρό-θεσιν φόνου, εἰς 15 ἔτη, εἰς 50 λίρ. ἀποζημιῶσιν και τὰ ἔξοδα.
3. Ὀνοῦριος Γασουδῆς, ἐπὶ ποροβολῆσει μὲ πρό-θεσιν φόνου, ἠθωώθη.
4. Ἀλεξάνδρ. Χαραλάμπου και Γρανῆς Τσουλιῆ Παρίτη ἐκ Περαπιδίου ἐπὶ φόρῳ ἐκ προ-μελέτης, ἠθωώθησαν.
5. Σταυρινὸς γ' Χριστοφῆ και Θεο-δόσιος Ἰωσήφ ἐκ Κυβιδῶν ἐπὶ ποροβολῆσει μὲ πρόθεσιν φόνου κατὰ τοῦ Χαραλάμπου Χρηστοφῆ ἐκ Βουνίου, ἀπεστέρ-θη ἡ δίκη.
6. Γεωργίος Νηπολιόντος, Κύρος Γαβριήλ και Γεωργίος Χριστοδούλου, ἐπὶ κλοπῇ διὰ ρήξεως καταδικά-σθησαν εἰς 3 ἔτη φυλάκισιν.
7. Χουσεῖ Ἐμίρ-Χουσεῖν ἐξ Ἀγ. Θωμᾶ ἐπὶ ποροβολῆσει κατὰ τοῦ Χασάν Μαχμέτ μὲ πρόθεσιν φόνου, ἠθωώθη.
8. Μουσταφᾶ Χουσεῖν και Ἀχ-μέτ Περδικίου ἐκ Σουλίου ἐπὶ ἀποπειρᾷ ληστείας μετὰ βι-αιοπραγιῶν και τραυματισμῶν κατὰ τοῦ Χρήστου πατῆ Πέτρου ἐκ Νεμπεριῶν, εἰς 15 ἔτη φυλάκισιν, 50 λίρ. ἀπο-ζημιῶσιν και τὰ ἔξοδα.
9. Φίλιππος Ἀντωνίου ἐκ Λεμησῶ ἐπὶ ἀσελγείᾳ κατὰ ἐδικαστοῦ παίδος, εἰς 4 ἔτη.
10. Ἰωάννης Μεχάη ἐκ Φακουλῆς ἐπὶ κλοπῇ ἐπιτίμου εἰς 1 ἔτος και τὰ ἔξοδα.
11. Ἀντωνῆς Μεχάη Μούζουρου ἐκ Πισσουρίου ἐπὶ ἀσελγείᾳ κατὰ ἐδικαστοῦ παίδος ἠθωώθη.
12. Γρανῆς Λεωθέρη ἐκ Κολοσσίου ἐπὶ κλεπταποδοχῇ ἔνου, εἰς 2 ἔτη.
13. Γρανῆς Παναγῆ ἐκ Πηλιώδικας ἐπὶ κλεπταποδοχῇ 4 βετίων εἰς 5 ἔτη.
14. Χρηστοφῆς Νικόλα, Ἀντωνῆς Χρηστοφῆ, Χρυσότομος και Γεωργῆς ἐξ Ἀγ. Μήμαντος, ὅτι ἔλαβον κλοπιμαῖον κατὰ ρακῆς ἠθωώθησαν.
15. Πατριᾶμ Ραμκαῖς ἐξ Ἀνωφύρας ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου και ληστείας διὰ βιαιοπραγιῶν κατὰ τοῦ Ραμζιῆ Σιμουρη ἠ-θωώθη.
16. Δουρμού Σουλεϊμάν ἐξ Ἀρμενοχωρίου ἐπὶ κλεπταποδοχῇ βετίου, εἰς 7 ἔτη, λίρ. 4 και 5 σελ. ἀποζημ. και τὰ ἔξοδα.
17. Ἀριστείδης Μάρκου και Νεόφυτος Λαυραϊανοῦ ἐξ Ἀρσους ἐπὶ ποροβολῆσει μὲ πρόθ. φόνου εἰς 10 ἔτη.
18. Σουλεϊμάν Σατῆ, Χαλήλ Μουλλά Ἰμβραήμ, Χουσεῖν και Ἀχμέ Σουλεϊμάν ἐκ Σουλίου, ἐπὶ πληγῆ, ὁ πρῶτος και τέταρτος εἰς 1 ἔτος, ὁ β' και γ' εἰς 9 μῆ-νας και τὰ ἔξοδα.
19. Μαχμέτ Καρὰ Χουσεῖν ἐκ Σουλίου, ἐπὶ κλοπῇ μιᾶς ἡμίονου, εἰς 1 ἔτος.
20. Ἀντωνῆς Χαραλάμπου ἐκ Προδρόμου ἐπὶ κλεπταποδοχῇ, εἰς 2 ἔτη και τὰ ἔξοδα.
21. Φίλιππος Γρανῆ ἐκ Δωρᾶς, ἐπὶ πορο-βολῆσει μὲ πρόθεσιν φόνου, ἠθωώθη.
22. Τσοσσὺν Γρουεῦρ ἐκ Καντοῦ, Καρὰ Χασάν Μερζῶν ἐξ Ἐπισκοπῆς και Νι-κολῆς Μερῆ ἡ Κκελῆς ἐκ Μοναγρίου, ἐπὶ ποροβολ. μὲ πρόθεσιν φόνου, εἰς 10 ἔτη.
23. Σαλήλ Μαλιπέρου και Μουσταφᾶ Ἰσμαήλ ἐξ Ἐπισκοπῆς, ἐπὶ κλοπῇ διὰ ρήξεως ἠθωώθησαν.
24. Μουσταφᾶ Ἰσμαήλ, Ἀρῆς Ἐμιστωλλᾶ ἐξ Ἐπισκοπῆς, ἐπὶ κλοπῇ διὰ ρήξεως, ὁ α' εἰς 10 και ὁ β' εἰς 5 ἔτη.
25. Νεόφυτος Πητρῆς Βασίλει ἐκ Πάχνας ὁ α' ἐπὶ τραυματισμῷ διὰ ποροβόλου μὲ πρόθεσιν φόνου εἰς 2 μῆνας ὁ β' ἐπὶ συνεχῇ ἐξ ἀμελείας ἠθωώθη.
26. Θεμιστοκλῆς Σάββα ἐκ Ζακακίου ἐπὶ τραυματισμῷ διὰ ποροβόλου, ἀνεβλήθη εἰς τὸ προσεχές κακοῦργοδικεῖον.
27. Κωνσταντῆς γ' Νικόλα ἐκ Πάχνας, ἐπὶ λήψει χρη-μάτων διὰ δολιῶν μέσων, εἰς 1 ἔτος, 5 λίρ. πρόστιμον και τὰ ἔξοδα.
28. Ὀνησίφορος Γεωργίου ἐκ Κολοσσίου, ἐπὶ λήψει κλοπιμαίου ποροβόλου ἐν γνώσει, εἰς 5 ἔτη και εἰς τὰ ἔξοδα.
29. Νάημ Ἀπουλλᾶκαδῆρ ἐκ Μαλιᾶς, ἐπὶ πορο-βολῆσει μὲ πρόθεσιν φόνου, εἰς 10 ἔτη και τὰ ἔξοδα.
30. Ἀρῆς Μερζῶν-Ἀράπ ἐξ Αὐδήμου, ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου διὰ μαχαίρας, εἰς 1 ἔτος ἐπὶ ραβδισμῷ και τραυματι-σμῷ ἐκ προμελέτης.
31. Γεωργῆς Τσαγκάρη ἐκ Τραχω-νίου ἐπὶ ἀποπειρᾷ κλοπῆς διὰ ρήξεως, ἠθωώθη.

Παρατηροῦμεν ὅτι ἐκ τῶν 31 δικῶν, αἱ 12 εἶνε ποροβολῆσεις μὲ πρόθεσιν φόνου, αἱ 7 εἶνε κλεπταποδοχαί, 4 κλοπαὶ διὰ ρήξεως, 3 κλοπαὶ, 2 ληστεία διὰ βιαιοπραγιῶν, 2 ἀσελγείαι κατὰ παίδων, και 1 τραυματισμὸς. Ἀθωωτικαὶ ἀπό-φάσεις ἐξοδόθησαν ἐν ὄλφ 10 ἐξ ὧν αἱ 6 ὑ-πὲρ τῶν κατηγορουμένων ἐπὶ ἀποπειρᾷ φόνου, μία ὑπὲρ τῶν ἐπὶ κλεπταποδοχῇ, δύο ὑπὲρ τῶν ἐπὶ κλοπῇ διὰ ρήξεως, και μία ὑπὲρ τῶν ἐπὶ ἀσελγείᾳ. Ἐξ ὄλων τῶν κατηγορουμένων καταδι-κάσθησαν τρεῖς εἰς 15 ἔτη εἰρκτῆν, ἐξ εἰς 10 ἐτῶν εἰρκτῆν, τρεῖς εἰς 5, εἰς εἰς 7, εἰς εἰς 4, εἰς εἰς 3, δύο εἰς 2, εἰς εἰς 1 1)2, τέσσαρες εἰς 1, εἰς εἰς 9 μῆνας, και εἰς εἰς 2 μῆνας.

Β α ρ ὠ σ ι α (25 86ρ.)

Εὐόϊωνοι ἐτελέσθησαν τὴν παρελθούσαν Κυ-ριακὴν οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Λουκά Νικολαΐδου

Τα καί κρηνα μετὰ ἐρώτων
Ἀλληλοπλέκονται στιχηδόν.

Ἡ Ἀφροδίτη ἐκ τῶν ἀστέρων
Πρώτη μετ' ἄλλων γέρας αἰτεῖ
Τὸ Παραδείσιον δὲ μερμαίρον
Ἄνω τῶν ἄλλων ὑψιβατεῖ.

Ἀδαμαντόστικτοι καὶ σφριγώσαι
Λί: καλλιπάραιοι τῶν θνητῶν
Προσῆλθον σύρουσ' ἀγωνιώσαι
Στέμματα, πλοῦτον, ὄτ' ἐκλεκτόν!...

Ὁ οὐρανός τις αἰεταί θόλος.
Ψάλλον αἱ Μοῦσαι φαιδρῶν ᾠδῆν
Καὶ ἀντελάλει ὁ θόλος ὄλος
Ἄνὰ τὸν Ὀλυμπον τὴν αὐδῆν.

Υψοῦσα χεῖρα μόλις ἐράνη
Ἡ πολυφύλητος Ἀθηνᾶ
Καὶ σιγῇ θεῖα καταλαμβάνει
Καὶ τὰς θεαίνας καὶ τὰ βουναῖα.

Ἐπὶ τοῦ ῥόδου πάσης χορείας
Υψοῦτο βλέμμα καὶ κεφαλή,
Ἐνῶ εἰς τ' ἄκρον μίαν γωνίας
Ἰσταται κόρη σερμνὴ καλή.

Τεθαμβωμένη τῆς πανοπλίας.
Ἦν φέρ' ἡ Θεάνα Ἀθηνᾶ.
Υψοσε βλέμμα μεστὸν δαίλιας
Καὶ ἠροθρίασε ταπεινά.

Σερμνὴ τὸ βάδιμα καὶ τὸ βλέμμα
Με' ἀθωότητα τὴν καλήν
Ἐἶχε τὴν κόμην πλεκτὴν ὡς στέμμα,
Ἀδάμαντάς τῆς τὴν συστολήν.

Ἐρεψε σπεύδοισα, ὡς δραπέτις
Ἀπαρτήρητος καὶ δειλῆ,
Ἐνῶ φωνάζ' ἡ ἀγωνοθέτις:
« Σερμνὴ παρθένε! κόρη καλή!

« Λάβε τὸν στέφανον, θεῶν δόμα,
» Εἶσαι ἡ πρώτη πάντων ἐδῶ.
» Ἐχεις τὸ κάλλιστον πάντων χρῶμα.
» Τὴν πολυφύλητόν μοι Αἰδῶ ».

Κυλοῦν τὰ σκηπτρα, τὰ ῥόδα φθίνουσι.
Τέρπουσι ἐνθότε καὶ τὰ πτηνά,
Καὶ οἱ ἀδάμαντες, ἂν λάμψιν χύνουσι
Εἰς μέρη ἄδυτα, σκοτεινά,...

Ἄσθημα πάντα ἐνώπιόν σου.
—Θέλει τοὺς πάντας κόρης Αἰδώς,
Δι' ἧς λαμπρόναι τὸ πρόσωπόν σου.
Σερμνὴ Παρθένε μου! —Ο ΘΕΟΣ.—

Ἀφιερῶνται εἰς τὰς ἐχούσας τὸ κάλλιστον τῆς αἰδοῦς χρῶμα.
Λεμησοῦ. Ὀκτώβριος 90.
II. Λοιζιάς.

Ο ΠΡΟΠΑΠΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΥΣΕΓΓΟΝΗ.
(συνέχεια).

Κατύχη μάς βρέ ἀδελφέ, σὺν νὰ μβήκην ὁ μόσκοδος ἔς τὴν Πόλιν κ' εἶχες τόσοσ πολλὰς δουλιές· καὶ μᾶς ἐπέταξες ἡμᾶς σὺν μὴν πατζαβοῦραν. Τελειώστα ποῦ νὰ μείνουσ γέρημα ἀφρὸς τ' ἀρχινίσιες, πρὶν τελειώσω ἐγὼ, εἶπουν σου, καὶ μείνουσ σωστὰ γέρημα. Ἐβαλα ἄλλον ἕνα δωδεκαμηνίτην ἔς τὴν καμποῦραν καὶ φοβοῦμαι, διότι θέλω νὰ τὰ διαβάσω καὶ ἐγὼ πρὶν ταξειδεύσω διὰ τὸν ἄλλον κόσμον. Ἀρχήσε λοιπὸν, ἀλλὰ ἐνθύμισαι τοὺς ἀναγνώστας σου ὅτι ἐμείναμεν ἐκεῖ ὅπου ἐσκοπεύαμεν νὰ πάμεν εἰς τὰ στεφανώματα τοῦ... ὁ ὅποιος μᾶς εἶχε προσκαλεσμένους.
Ἐσηκώθημεν λοιπὸν κ' ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὑστερα ἀπ' ὀλίγον ἤθεε κ' ἡ νόμην με τὸν γαμβρὸν καὶ πλῆθος ἄλλοι πολῖται, οἱ ὅποιοι ἐκρατοῦσαν πὸ μὴν γυναῖκα ἔς τὴν μασκάλην, μέσα δὲ ἔς αὐτοὺς εἶδα καὶ μερικοὺς φίλους μου, οἱ ὅποιοι ἐκρατοῦσαν ξένες γυναῖκες. Ἡρώτησά τί σημαίνει τοῦτο πάλιν, καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι εἶσαι εἶνε ἡ εὐγένεια ὁ ἕνας νὰ κρατῆ τὴν γυναῖκα τοῦ ἄλλου. Ἐρριψα ἔ-

να χάγγανον ποῦ ἐξήφρησα μὴν γυναῖκα καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἐπέσιθηκα πλέον ὅτι ἔς αὐτὸν τὸν κόσμον ὅσον εὐξάνει ὁ νοῦς τόσοσ ἀξάνει καὶ ἡ πρέλλα, φαίνεται δὲ ὅτι αὐτὰ τὰ δὲ πρᾶγματα θὰ ἦνε κολλημένα καὶ ἀχώριστα. Ἄκουσ' ἐκεῖ! εἶνε λέγει εὐγένεια καὶ πολιτισμός· νὰ κρατῶ ἐγὼ τὴν γυναῖκα τοῦ ἄλλου ποκάτω ποῦ τὴν μασκάλην μου —δηλαδὴ τὸ χέρι τῆς— καὶ νὰ κρατῆ ἄλλος τὴν ἰδικήν μου, ποκάτω ποῦ τὴν μασκάλην του... Καὶ διατί παρακαλῶ; τὴν εὐγένειαν καὶ τὸν πολιτισμὸν ποκάτω ποῦ τὴν μασκάλην τοῦ ξένου ἀνδρὸς τὴν εὐρίσκει ἡ γυναῖκα; ἡ ὁ ἀνθρωπος διὰ νὰ δεῖξῃ ὅτι εἶνε εὐγενής καὶ πολιτισμένος πρέπει νὰ τὸ δεῖξῃ εἰς τὴν ξένην γυναῖκα καὶ ὄχι εἰς τὴν ἰδικήν του; Ποῦ τὴν μὴν ἐφθάρσαμεν ἔς ἕνα σημάδι ποῦ λέγομεν ὄλοι ὅτι ἠθικὴ δὲν ὑπάρχει, ποῦ τὴν ἄλλην θέλομεν νὰ κάμνωμεν πρᾶγματα, ποῦ φανερώσουσ ὅτι ὑπάρχει ἀμυσούνη μεγάλη. Τέλος πάντων καὶ ἀπ' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα ἐκατάλαβα ὅτι ἔλειψεν ἡ θέσις μου εἰς τὸν κόσμον τοῦτον.

Ἐρβήκαμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἦρχισεν ὁ παπᾶς νὰ ψάλλῃ «Χαῖρε Σιών ἀγία» κ' ἐπῆγε μὲσ' ἔς τὴν μέσην τῶν γυναικῶν κ' ἐπῆσε κ' αὐτὸς ἀπὸ τὸ χέρι τὴν νόμην κ' ἕνας ἄλλος τὸν γαμβρὸν καὶ τοὺς ἐπῆσαν ἔς τὴν μέσην. Τοῦτο μοῦ φάνη ἀποπὸν καὶ παράξενον. Ἄλλου εἶδα ὅτι τοὺς νεονύμφους τοὺς παρουσιάζουσ ἀπὸ τὸ χέρι εἰς τὴν μέσην οἱ γονεῖς, καὶ τοῦτο μοῦ φαίνεται καλλιτέρον, διότι οἱ γονεῖς ἀπεράσαιον τὸν δεσμὸν αὐτὸν καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ παρουσιάζουσ ἐνώπιον τῶν ἱερέων τὰ τέκνα τῶν. Μ' αὐτὸ σὺν νὰ λέγουσ εἰς τοὺς ἱερεῖς: Ἰδοῦ ἀπερατίσαμεν τὴν ἔνωσιν τῶν δύο τούτων νέων, τοὺς ὁποίους φέρομεν ἐνώπιόν σας—κάμετε πλέον σεῖς τὸ ἔργον σας.

Τέλος πάντων ἤρχισε τὸ στεφανώμα κ' ἐτέλειωσεν. Εἰς τὸ «Ἡσαῖα χόρευεν» βλέπω νὰ κάμνουσ τὸν γύρον με τὸ ἀνδρόγυρον καμῖάν εἰκοσαρῖαν ἀνθρώποι καὶ καμῖαν δεκαρῖαν γυναῖκες, ἢ μὴν στιχηδὸν μου φάνη ὅτι καθόλου παράξενον νᾶχουσ σύστημα νὰ στεφανώνουσ τοὺς ἀνθρώπους με ταῖς τουζίνες. Πρώτησά τί τρέχει καὶ μοῦ εἶπαν ὅτι ὄλον ἐκεῖνο τὸ πλῆθος ἦτο κουμπάροι καὶ κουμέρες. Βρὲ γὰρ τὸν Θεόν! τοῖς εἶπα καὶ σεῖς λοιπὸν ἔς αὐτὸν τὸν κακομῖαν εἶσθε ὄλοι κουμπάροι. Εἰς δέκα γάμους ἐκουμπάρησατε ὄλοι. Ἰδοῦ με ποῖον τρόπον γάνει κάθε πρᾶγμα τὴν ἀξίαν του. Με τὸ πολὺ, με τὴν χερτασίαν, δὲν ἔχει καμῖαν ἀξίαν. Ὅταν ἐκεῖνο τὸ σέβας καὶ ἐκείνη ἡ τιμὴ ποῦ πρέπει νὰ αἰσθάνεται τὸ ἀνδρόγυρον εἰς τὸν κουμπάρον του, ὡς εἰς ἄλλον πατέρα, μοιρασθῆ εἰς 25—30 κομμάτια δὲν θὰ μείνῃ διὰ κανένα τίποτε. Διατί λοιπὸν σεῖς οἱ κασαπαλίτες περιπαίζεσαι τοὺς χωρικοὺς πῶς φωνάζουσ μεταξὺ τῶν ὄλοι κουμπάροι; Ἰδοῦ ὅτι καὶ σεῖς πιστεῶ εἶσθε ὄλοι κουμπάροι. Ἄ! ἐλχσμένησα ὄμως. Τοὺς περιπαίζετε πῶς λέγουσ μόνον κουμπάρε ἐνῶ σεῖς δὲν λέγεσαι μεταξὺ σας κουμπάρε μ' ὄλον ὅτι εἶσθε ὄλοι τέτοιοι. Εἰς τὰ λόγια λοιπὸν μόνον εἶνε ἀξιοκατηγόρητοι οἱ χωρικοὶ, εἰς δὲ τὰ ἔργα ἤμασθεν ὄλοι μέσα ἔς ἕνα τηγάνι. Μὰ εἶτι εἴμεθα εἰς ὄλα τὰ πρᾶγματα. Εἰς τὰ ἀπέξω μόνον ἀλλάσσετε χρωμα σεῖς οἱ κασαπαλίτες εἰς τὰ ἀπὸ μέσα εἴμεθα ὄλοι ἕνα πρᾶγμα. Ἐνα κομμάτι ζῦλο ὄλοι με τὴν διαφορὰν ἡμεῖς δὲν εἴμεθα πογιατισμένοι καὶ μᾶς καταλαβαίνει καθέννας ἂν ἤμεθα περιγὰ ἡ συκιά, ἐνῶ σεῖς ἐβάλετε χρωμα καρυδιᾶς διὰ νὰ μὴ σᾶς καταλαβαίνει καθέννας.
(ἀκολουθεῖ).

Λύσις τοῦ 62 αἰνίγματος Ἄρατος—ἄρτος.
—οι—οο—ο—

ΑΙΝΙΓΜΑ 63ον

Πρὶν νὰ σὲ πῶ τὸ αἰνίγμα, θὰ σοὶ τὸ ἐξηγήσω.
Ἄλλὰ με τὴν ἐξηγησίαν θὰ σὲ παραζαλίτω.
Ἄλλα σὲ λέγω ἀπ' ἐμπρὸς καὶ ἄλλα ἀπ' ὀπίσω
Καὶ βαρυτόνωσ βρισκομαι. Ἄλλὰ θὰ σ' ἐρωτήσω:
Ἄλλα καὶ ἄλλα ἔλυες με τὴσσην εὐκολίαν,
Κι' ἀναγνώσκεισ τὸ μικρὸν ἐμὲ με ἀπορίαν;
Εἰς τὸ παρόν μου αἰνίγμα ἐπτάκις θ' ἀπαντήσης;
Τὸ σῶμά μου ἄλλ' ἤληψα ὡς τώρα νὰ με λύσης.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία παλαιὰ ἄπισσα καλὰ γρ.	150—170
» νέα	100—145
» ξυνομμένα	60—80
ρακὴ σούμα 19 βαθ. ἡ ὄκ. παρ.	60—65
σταφίδες βρασταὶ ἡ ὄκ. παρ.	55—60
σταφίδες ξηραὶ	62—65
ἀλευρα τῆς Ἀνατολῆς ὁ σάκκος γρ.	115—120
ἀλευρα ἐντόπια τῶν Μηχαν.	110—115
οἶτος τὸ κοιλόν	18—20
κριθή	10—12
χαρούπια εἰς τὰς ἀποθήκας	92—94
τὸ χαλεπιδὸν καντάρι.	

(Μὲ Ἄραν Ἀγγ.λιας 132).

ΕΙΔΟΘΟΙΗΣΕΙΣ

Ἐνοικιάζεται ἡ παρὰ τὴν ὁδὸν Χρυσοφορίατίσσης νεόδμητος οἰκία τοῦ κ. Μηχαῖλ Πολυδοπούλου οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνοικιάσωσιν αὐτὴν ἄς ἀποταθῶσι πρὸς τὸν ἴδιον.

Ἄμαξα καινούργη, στερεὰ, εὐρύχωρος καὶ ἀναπαυτικὴ σταθμεῖται πάντοτε ἐνταῦθα, εἰς τὸ χάνι τοῦ Σύνου, ἀνήκουσα τῷ κ. Πέτρῳ Κουμῆ ἐξ Ἀθηναίων. Δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ τὴν ἐνοικιάσῃ δι' οἰονόηποτε μέρος τῆς νῆσου. Εἰσιτήρια ἐκδίδονται παρὰ τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου κατὰ τὴν μεγάλην ἀγοράν.

Πολλὰ παραγγελία τοῦ κ. Βασιλείου Θεοφανίδου ἔφθασαν ἐξ Ἀγγλίας εἰς τιμὰς καθ' ἂς καὶ αὐτὰ τὰ ἴδια καταστήματα ἐν Ἀγγλίᾳ πωλοῦσι. Νεαὶ παραγγελία ἐδόθησαν διὰ χειμωνικὰ κατὰ προτίμησιν καὶ ἐκλογὴν τῶν πολιτῶν. Δύναται πᾶς τις νὰ ἴδῃ τὰ δείγματα καὶ θὰ μείνῃ λίαν εὐχαριστημένος καὶ ἐκ τῆς ποιότητος καὶ ἐκ τῆς εὐθηνίας.

Γραμματόσημα κυπριακὰ μεταχειρισμένα ἀγοράζει εἰς καλήν τιμὴν ὁ κ. Β. Θεοφανίδης. Οἱ ἔχοντες τοιαῦτα ἀποταθῆτωσαν εἰς αὐτὸν καὶ θέλουσι μείνῃ εὐχαριστημένοι ἐκ τῆς τιμῆς ἣν προσφέρει.

Τὰ ἀντικρὺ τοῦ Ἰζαμίου τρία μαγαζεῖα τῆς Ἐκκλησίας Ἀγ. Νάπας, γνωστὰ ὑπὸ τὸ ὄνομα μαγαζεῖα τῆς Θέκλης, εἶνε διατεθειμένα πρὸς ἐνοικίασιν.
Ἐκ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ὁ κ. Στέφανος Κ. Μαίμαριδης ἰδρύσας ἐν Βαρωσίοις καζάνιον ρακῆς μετὰ καλοῦ τεχνίτου ἐκ Χίου, ἀγγέλλει ὅτι ἐξάγει λαμπρὰν μακίχαν ἐκ καθαρᾶς σούμας τῶν σαφυλίων καὶ οὐχὲ σπῖρτων, ἐξαιρέτου ποιότητος καὶ εἰς τιμὰς συγκатаδατικὰς.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἀποσολὴν καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς νῆσου.

Ὅσοι ἀγαποῦν νὰ πίνωσι καθαρὰν μακίχαν, ἐβγαλμένην ἀπὸ σαφυλὴν τῆς Κύπρου καὶ οὐχὲ ἀπὸ σπύρτα Εὐρωπαϊκὰ, ἄς κατευθύνωνται εἰς τὸν καθηγητὴν ὄντως τῆς κατασκευῆς ἀδύλων καὶ καθαρῶν εἰσπνευμάτων διαφόρων εἰδῶν κ. Γ. Μηχαηλίδην, ὅστις ἐβραθεύθη τόσας φορὰς διὰ τὴν πρὸς ταῦτα ἰκανότητα καὶ καθαριότητά του. Αἱ τιμαὶ λίαν συγκатаδατικαί.

Ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀγορὰν τῶν Μαραθεφτῶν καταστήματι τοῦ κ. Κωνστ. Παπαδοπούλου εὐρίσκονται καὶ πωλοῦνται εἰς συγκатаδατικὰς τιμὰς ἱερατικὰ φορέματα ἔτοιμα, ἐκ καλῆς χρυσοῦφάντου κόφας.

Ἐν τῷ ἐν Λάρνακι καπνοπωλεῖῳ «ἡ Λάρναξ» διευθυνομένῳ ὑπὸ τοῦ κ. Κ. Δ. Τρίγγα, πωλοῦνται: καπνὸς λιανικῶς καὶ χονδρικῶς διαφόρων ποιότητων, συγαρόχαρτα ἀρίστης ποιότητος, τουμπεκκὶ ἐπίσης, ὡς καὶ ταμβάκος. Πρὸς δὲ καὶ χάρτης γραφῆς, φάκελλοι διαφόρων μεγεθῶν, γραμματόσημα, ὡς καὶ σπαρμακέττα καὶ φώσφορα. Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὸ κατάστημα τοῦτο μένουσι καθ' ὄλα εὐχαριστημένοι.